

20. 7. 2026

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Jakuba Matějčka

Mgr. Jakub Matějček, advokát a partner advokátní kanceláře Bělina & Partners, již dvacet let pomáhá klientům především v oblastech obchodního a korporátního práva, závazkových vztahů, majetkových transakcí, hospodářské soutěže, duševního vlastnictví a vymáhání nároků vč. exekucí a insolvenčí. Zastupuje před soudy, rozhodčími orgány i úřady. Řídí litigace v ČR i v zahraničí. Věnuje se řešení sporů i smluvní agendě. Mezi jeho klienty jsou významné subjekty privátního i veřejného sektoru. V rámci privátního sektoru se zaměřuje zejména na IT, development a stavebnictví.

1. Co máte na své práci nejraději?

Na své práci mám nejraději velkou míru svobody. Ne nadarmo se advokacie řadí mezi svobodná povolání. Já ji tak skutečně vnímám a je to jedna z jejích největších předností, alespoň podle mého názoru. I když jsem při této práci obklopen lidmi a jsem součástí určitého systému, nakonec je to vždy vztah advokát-klient, ve kterém svou práci vykonávám a ve kterém nejsem za nikým schovaný a na nikom závislý. Je s tím samozřejmě spojena velká odpovědnost, ale svoboda má být vyvážena odpovědností.

2. Jak často Vás ve Vašem oboru něco překvapí?

Řekl bych to tak, že advokacie je práce s lidmi a lidé jsou samé překvapení, což dává advokacii důležitý rozměr, který ji odlišuje od řady jiných profesí a díky kterému není nebo alespoň nebývá monotónní. Číst dobře v lidech a nenechat se překvapit je pak pro advokáta často rozdílová schopnost.

3. Kdo nebo co nejvíce ovlivnilo Váš profesní život?

Hodnoceno zpětně to bude asi jistá náhodná shoda okolností, která mě krátce po studiích přivedla do tehdejší přední advokátní kanceláře Kříž a Bělina, kde jsem se následně řadu let učil od skutečně skvělých advokátů a ovlivnilo mě to v mnoha směrech. Pokud tu otázku trochu rozšířím a zkusím se dívat do budoucna, pak jsem si docela jistý, že v dalších letech bude mít největší vliv na můj profesní život umělá inteligence nebo, chcete-li, technologie. Nepatřím ale k těm, kteří by si mysleli, že to bude k neprospěchu oboru nebo klientů.

4. Knížka, kterou jste četl naposled?

Duna od Franka Herberta. O knize jsem samozřejmě věděl už dávno, ale k přečtení mě vyprovokovaly až filmy. Je to krásná kniha a skvělé jsou i další díly, které na ni navazují. Není to jen zábavné čtení, nutí vás se zamýšlet nad spoustou otázek. Doporučuji přečíst v originále.

5. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a

proč? A který jste naopak neměl rád vůbec?

Odpověď na tuto otázku je pro mě jasná a musím se vrátit do doby studií na gymnáziu, kde jsme měli fantastického profesora dějepisu. Díky jeho osobitému podání jsem hodiny dějepisu zbožňoval. Později během studií na PF UK bylo mým oblíbeným předmětem římské právo a opět za to mohl zejména jeho přednášející, vynikající pan prof. Skřejpek. I díky jeho přednáškám mi právo začalo dávat smysl a dodnes to považuji za důležitý základ.

6. Proč jste se rozhodl stát právníkem?

Bude to možná znít legračně, ale hnala mě romantická představa advokáta jako novodobého rytíře. Jinými slovy, líbila se mi představa, že mým živobytím bude zastávat se druhých. Po letech praxe samozřejmě vím, že realita je složitější, ale stále jsem se této své představy nevzdal a snažím se jí držet, jakkoli advokacie není jen poslání, ale je to samozřejmě i podnikání.

7. Ideální způsob relaxace?

Rodina, příroda, sport, cestování, kniha, film. Ideálně v tomto pořadí. Den má bohužel jen 24 hodin.

8. Zážitek z praxe, který Vám nejvíce utkvěl v paměti?

Zážitků z praxe je mnoho a těžko vybrat jen jeden, ale asi nejvíce mi v paměti utkvěla první účast na jednání před High Court of Justice v Londýně. Je to již řadu let a dodnes na to rád vzpomínám. Úroveň profesionality, kterou jsem tam tehdy měl možnost vidět nejen při samotném několikadenním jednání soudu, ale též v rámci přípravy na něj, velmi ovlivnila můj náhled na justiční systém a celou právníckou profesi.

9. Čím byste byl, kdybyste nebyl právníkem?

Architektem. To je nádherné povolání, i když si jej asi trochu idealizuji a nejsem si jist, jestli bych jako architekt obstál. V každém případě mi velmi imponuje ta kombinace kreativity, techniky, hledání a porozumění kontextu, možnost měnit prostředí k lepšímu a dosáhnout skutečně viditelných a snad i trvalých výsledků.

10. Jací lidé Vás nejvíce dokáží rozčítit?

Spolehlivě mě rozčítí bezohlednost v jakékoli formě. Přál bych si, aby se lidé více řídili biblickým „chovej se tak, jak chceš, aby se ostatní chovali k tobě“. Stejně tak nesnáším pokrytectví, ale to mě většinou spíše zklame než rozčítí.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Tomáše Kadlece](#)
- [10 otázek pro ... Ludka Šikolu](#)
- [10 otázek pro ... Jana Nemanského](#)

- [10 otázek pro ... Moniku Dubskou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Šípa](#)
- [10 otázek pro ... Michala Šilhánka](#)
- [10 otázek pro ... Jakuba Matějčka](#)
- [10 otázek pro ... Michaela Granáta](#)
- [10 otázek pro ... Marka Šmůlu](#)
- [10 otázek pro ... Ondřeje Čížka](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Černého](#)